

[Indenrigsministeren.]

det ikke paa nogen Maade er revolutionerende, og det er ganske rigtigt, men jeg tror, at Forslaget afgiver en passende Rummelighed for Udviklingen af et frit kommunalt Liv i vore Landkommuner, samtidig med at det efter min Opfattelse giver betydelig større Fasthed og Sikkerhed og Orden i den landkommunale Administration. Jeg tror derfor ogsaa, det er et almindeligt Ønske hos de fleste Kommunalmedlemmer i Landkommunerne, at denne Revision af Loven af 1867 snarest maa blive fuldbyrdet. Forholdet er nemlig det, at selv om det indenfor den gældende Kommunallovs Rammer har været muligt efterhaanden ved forstaaende Samarbejde mellem Sognekommuner, Amtsråd og Indenrigsministerium at skabe en administrativ Praksis, der til en vis Grad har kunnet følge Udviklingen, saa har ikke desto mindre den økonomiske og befolkningsmæssige Udvikling i de forløbne 63 Aar været saa rivende, at der er opstaaet kommunale administrative Problemer af en Rækkevidde, som man slet ikke tidligere drømte om, og alene som Følge deraf er Vedtagelsen af fastere Rammer overordentlig ønskelig. Hertil kommer, at Loven af 1867 efterhaanden er blevet gennemhullet ved, at saa det ene, saa det andet Afsnit er taget ud og gjort til Genstand for Særløvgivning, saaledes som Forholdet har været med Hensyn til Valgregler, Skatte-lovgivning og Dele af Forsørgelseslovgivningen. Alt dette har yderligere bidraget til at gøre den gældende Landkommunallovgivning uhaandterlig i det praktiske kommunale Liv.

Jeg skal da hermed anbefale Lovforslaget til Landstingets velvillige Behandling i Haab om, at man her i det høje Ting efter den grundige Behandling, Forslaget har været Genstand for i Folketinget, vil være i Stand til at give det en forholdsvis hurtig Behandling.

Rasmussen (Flemløse): I de Bemærkninger, der ledsagede det af den højtærede Indenrigsminister i Folketinget fremsatte Forslag, er oplyst, at Lovforslagets Fremkomst skyldes et almindeligt Ønske om Tilvejebringelse af en ny Landkommunallov til Afløsning af den nugældende af 6. Juli 1867. Det er yderligere understreget i Dag af den højtærede Minister, at en saadan Revision kan anses for ønskelig. Men nødvendig kan den neppe siges at være, thi det Lovgivningsarbejde, der paa dette Omraade fandt Sted for

henvend 65 Aar siden, og efter hvis Retningslinier de landkommunale Bestyrelser, deres Forretningsførelse, Virksomhed og Myndighedsomraade er bygget op og udviklet, maa vi, der har deltaget i det kommunale Arbejde, nære den største Respekt for. Det var til Dels en Nyskabelse, der fandt Sted i 1867, og Loven gav Regler, der i ret væsentlig Grad gik i Enkeltheder. Udviklingen har ført med sig, at enkelte Afsnit, f. Eks. om Valg og Beskatning, er blevet Genstand for særlig Lovgivning, men Hovedlinierne gælder den Dag i Dag, og under denne Lov kunde vi meget vel fortsætte og udvikle vort Kommunalvæsen. Naar det har været muligt, at Landkommunalloven af 1867 har været og er saa vel anvendelig i det praktiske Liv, ligger det ogsaa deri, at Bestemmelserne i Loven er saa rummelige, at de ikke er traadt hindrende i Vejen for en sund Udvikling. Der er, forekommer det mig, al god Grund til ved det Revisionsarbejde, som forestaar, at have dette for Øje.

Som jeg sagde før: nødvendig forekommer en Revision af den gældende Lov mig ikke at være, men jeg skal indrømme, at en saadan kan anses for hensigtsmæssig. Den Haandbog, der er udarbejdet ved det høje Indenrigsministeriums Foranstaltning, og som indeholder de nugældende Love vedrørende Købstad- og Landkommunernes Styrelse, siger vel klartest, hvor den omfatter Landkommunalloven, at det vil være hensigtsmæssigt. Mit Parti er rede til en Forhandling, gaaende ud paa en Revision af den gældende Lov, og som Grundlag for en saadan Revision anser vi det foreliggende Lovforslag for egnet.

Det er rigtigt, at Hovedlinierne i den bestaaende Lov er fulgt i Lovforslaget. Der er intet revolutionerende i det, men Afgørelserne er efter vor Opfattelse ret betydningsfulde, saa betydningsfulde, at vi for vort Vedkommende maa anse visse Ændringer for nødvendige, før vi kan give vor Tilslutning til, at Lovforslaget ophøjes til Lov. Paa visse Omraader maa der formentlig ogsaa være en vis Føling mellem det Udvalg, som jeg paa et senere Tidspunkt skal tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til, og det Udvalg, der allerede er nedsat til Behandling af Lovforslaget om Købstadkommunernes Styrelse, idet de Bestemmelser, der angaar de samme Forhold, formentlig maa være ens i de to Love. Jeg tænker her paa det foreliggende Lovforslags § 1, 2det Stykke, der angaar Distriktsudskillelser, og Køb-